

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 704/2019
11.07.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић, Веска Крстајића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Крста Бобота, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По.4. 88/18 од 21.02.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 459/19 од 17.05.2019. године, у седници већа одржаној 11.07.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Крста Бобота, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По.4. 88/18 од 21.02.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 459/19 од 17.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По.4. 88/18 од 21.02.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Обавезан је окривљени на плаћање паушала у износу од 5.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 459/19 од 17.05.2019. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца окривљеног, а пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По.4. 88/18 од 21.02.2019. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног, адвокат Крсто Бобот, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и осуђеног АА ослободи оптужбе, на основу члана 423. тачка 1) ЗКП, или да побијане пресуде укине у целини и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер су нижестепени судови погрешно квалификовали својство окривљеног као службеног лица у смислу члана 112. КЗ.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву, одбрана окривљеног изнела је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и стим у вези, у образложењу пресуде, на страни четири, у петом и шестом ставу, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Бранилац окривљеног у захтеву даље наводи да су нижестепени судови применили закон који се не може применити, односно повредили закон на штету окривљеног обзиром да је дошло до измене Кривичног законика, када је у кривично правни систем уведено ново кривично дело – злоупотреба у вези са јавном набавком из члана 234а КЗ (сада члан 228. КЗ), да би требало применити одредбу члана 234а КЗ као повољнију за окривљеног, у смислу одредбе члана 5. КЗ и да би сходно изнетом окривљеног требало ослободити од оптужбе, јер је као обележје кривичног дела из члана 234а КЗ (сада члан 228. КЗ), предвиђено да је потребно да се проузрокује штета јавним средствима, а чега није било у конкретном случају.

По оцени овога суда и у напред наведеном делу наводи захтева су неосновани. Идентичне разлоге одбрана окривљеног изнела је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и са тим у вези, у образложењу пресуде, на страни пет, у ставу два и три дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

При томе, одредбом члана 234а КЗ (сада члана 228. КЗ) је прописано да ће се одговорно или службено лице у наручиоцу јавне набавке које искоришћавањем свог положаја или овлашћења прекорачењем границе свог овлашћења, или невршењем своје дужности крши закон или друге прописе о јавним набавкама и тиме проузрокује штету јавним средствима казнити казном из става 1. истог члана.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, као и чињеницу да је окривљеном на терет стављено да је искоришћавањем свог службеног положаја и прекорачењем граница својих службених овлашћења прибавио корист ..., а не причинио штету, у конкретном случају, не могу се радње окривљеног како је то оптужним актом стављено на терет и за које је оглашен кривим правноснажним пресудама, квалификовати као кривично дело злоупотреба у вези са јавном набавком из члана 234а КЗ.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић,с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић